

Arrest

nr. 254 247 van 10 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 augustus 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 december 2020.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn huidig zevende verzoek stelt verzoeker dat hij aan PTSS lijdt en hiervoor behandeld wordt. Hij heeft geen nieuws over zijn problemen in zijn herkomstland, maar vreest nog steeds de dood bij terugkeer. Zijn ziel is bovendien erg moe. Hij is zo moe dat hij belooft zelfmoord te kunnen plegen. Ter staving van zijn huidig zevende verzoek legt hij drie Belgische medische attesten neer.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde (recente) herkomst uit Baquba in de provincie Diyala. Deze beslissing werd bij arrest nr. 181 222 van 25 januari 2017 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In het kader van zijn tweede, derde en vierde verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hij tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen.

Zijn vijfde verzoek werd niet ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Hij diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Zijn zesde verzoek werd niet ontvankelijk verklaard door de commissaris-generaal. Zijn beroep tegen deze beslissing werd verworpen door de Raad bij arrest nr. X van 20 februari 2020.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de

individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asiëlverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoeken om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van zijn verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

5. Waar verzoeker verwijst naar zijn psychologische problemen, wijst de Raad dienaangaande naar de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing: "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat in uw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verklaart zelf aan PTSS te lijden en ernstig ziek te zijn (Vragenlijst BPN DVZ, Vraag 1 – Verklaring VV, nr. 12). Ter staving hiervan legt u ook drie Belgische medische attesten neer. Hieruit blijkt dat u sinds december 2019 bij een psychiater in behandeling bent voor post-traumatisch stresssyndroom, onder meer door middel van antidepressiva, en u op 30 juli 2020 een afspraak heeft in CHU Brugmann met het oog op een psychiatrische hospitalisatie. Volgens het consultatierapport d.d. 16/6/2020 kampt u met stemmings- en cognitiewisselingen, waaronder aandachts- en concentratieproblemen en suïcidale gedachten. U heeft ook last van herbelevingen in de vorm van nachtmerries, hyperreactiviteit en angstaanvallen. U bent goed georiënteerd in tijd en ruimte, maar momenten van hevige angst kunnen aanleiding geven tot een ongeorganiseerd discours en gedrag in uw hoofde. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens uw onderhoud steunmaatregelen verleend. Zo kreeg u voldoende tijd om de vragen te beantwoorden en werd u water aangeboden. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft uw medisch-psychologische toestand en de medische attesten die u ter staving hiervan voorlegt, moet opgemerkt worden, dat hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, uw medisch-psychologische toestand op zich niet volstaat om de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk te vergroten. Op basis van het geheel van elementen in het administratieve dossier kan immers niet geconcludeerd worden dat uw medisch-psychologische toestand verband houdt met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit het consultatierapport d.d. 16/6/2020 blijkt slechts dat u een vluchteling [sic] van Iraakse origine bent die in 2015 in België aankwam na een traumatisch migratieparcours. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980." Verzoeker werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

6. Verzoeker wijst er op dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad er op dat uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (stuk 4, verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

7. In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift terugkomt op vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal en de Raad in het kader van zijn eerste verzoek, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de tijdens zijn eerste verzoek gedane vaststellingen door de commissaris-generaal en de Raad.

8. Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij (recent) afkomstig is uit Baquba in de provincie Diyala, noch uit een gebied in Irak waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing: "Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek d.d. 9.06.2019, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt." Verzoeker uit kritiek op deze vaststelling in zijn verzoekschrift. De Raad wijst erop dat deze passage uit de bestreden beslissing een materiële vergissing betreft aangezien doorheen verzoeker zijn voorgaande verzoeken telkenmale werd geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recente) herkomst uit Baquba in de provincie Diyala (en bijgevolg kan verzoeker geen aanspraak maken op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet).

9. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 16 december 2020, voert verzoekende partij aan dat zij niet werd gehoord. Zij benadrukt dat zij ernstige psychologische problemen kent en dat een gehoor moet plaatsvinden rekening houdende met haar mentale problemen. Het gehoor moet dan ook in een gepast kader worden afgenomen. Verzoekende partij wijst erop dat zij haar medische problematiek ondersteunt met attesten.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete en dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk doen aan de in voormelde beschikking opgenomen grond.

Verzoekende partij beperkt zich immers tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in haar verzoekschrift aangehaalde argumentatie, waarop reeds, met verwijzing naar de motivering in de bestreden beslissing, concreet werd ingegaan in de beschikking van 16 december 2020, waarin in dit verband het volgende wordt vastgesteld:

“Waar verzoeker verwijst naar zijn psychologische problemen, wijst de Raad dienaangaande naar de vaststellingen gedaan door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing: “Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat in uw hoofde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. U verklaart zelf aan PTSS te lijden en ernstig ziek te zijn (Vragenlijst BPN DVZ, Vraag 1 – Verklaring VV, nr. 12). Ter staving hiervan legt u ook drie Belgische medische attesten neer. Hieruit blijkt dat u sinds december 2019 bij een psychiater in behandeling bent voor post-traumatisch stresssyndroom, onder meer door middel van antidepressiva, en u op 30 juli 2020 een afspraak heeft in CHU Brugmann met het oog op een psychiatrische hospitalisatie. Volgens het consultatierapport d.d. 16/6/2020 kampt u met stemmings- en cognitiewisselingen, waaronder aandachts- en concentratieproblemen en suïcidale gedachten. U heeft ook last van herbelevingen in de vorm van nachtmerries, hyperreactiviteit en angstaanvallen. U bent goed georiënteerd in tijd en ruimte, maar momenten van hevige angst kunnen aanleiding geven tot een ongeorganiseerd discours en gedrag in uw hoofde. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens uw onderhoud steunmaatregelen verleend. Zo kreeg u voldoende tijd om de vragen te beantwoorden en werd u water aangeboden. Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

Wat betreft uw medisch-psychologische toestand en de medische attesten die u ter staving hiervan voorlegt, moet opgemerkt worden, dat hoewel hiervoor begrip kan worden opgebracht, uw medisch-psychologische toestand op zich niet volstaat om de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk te vergroten. Op basis van het geheel van elementen in het administratieve dossier kan immers niet geconcludeerd worden dat uw medisch-psychologische toestand verband houdt met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van

de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit het consultatierapport d.d. 16/6/2020 blijkt slechts dat u een vluchteling [sic] van Iraakse origine bent die in 2015 in België aankwam na een traumatisch migratieparcours. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980." Verzoeker werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

6. Verzoeker wijst er op dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad er op dat uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (stuk 4, verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken."

Verzoekende partij gaat, door louter eerdere argumenten te herhalen en voorts enkele algemene opmerkingen te formuleren, niet concreet in op en also geheel voorbij aan het voorgaande. Ze brengt ter zitting geen concrete en valabele argumenten bij die voormelde en de overige in de beschikking van 16 december 2020 opgenomen gronden in een ander daglicht plaatsen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS